

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Ing. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **nezl. M. V.**, zastoupeného zákonnou zástupkyní: T. V. (roz. D.), v řízení zastoupeného Mgr. Dagmar Rezkovou Dřimalovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, byt č. 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2007, č. j. OAM-10-498/LE-C09-C09-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2009, č. j. 4 Az 62/2007 - 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky Mgr. Dagmar Rezkové Dřimalové **se určuje** částkou 2400 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Shora uvedeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

[2] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Městský soud v Praze zamítl v záhlaví označeným rozsudkem.

[3] Žalobce (dále též stěžovatel) napadl rozsudek kasační stížností, doplněnou podáním ze dne 26. 3. 2009. Uvedl, že v jeho případě byly splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán i soud hodnotily situaci v zemi původu pouze obecně. Žalovaný dále vycházel pouze z údajů, které uvedla jeho zákonná zástupkyně v rámci svého řízení o udělení mezinárodní ochrany, do kterého vstoupila v roce 2004. Žalovaný tedy vůbec nebral v potaz nové skutečnosti, jež uvedla při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany za žalobce, a v odůvodnění pouze konstatoval, že potížení rodičů se již zabýval v samostatných řízeních. Žalobcovy obavy vyplývají z problémů, které měl jeho otec s vysoce postaveným ukrajinským politikem L. P. K. Ten se chce rodině žalobcova otce pomstít, neboť společně s panem N. pomohli zabránit jeho podvodu.

V důsledku toho byl K. trestně stíhán, vzat do vazby a dočasně též zbaven politické funkce. Z vazby pak žalobcovu otci a jeho rodině vyhrožoval zabitím.

[4] Tyto skutečnosti žalobcovi rodiče uvedli v rámci řízení o jejich žádostech o mezinárodní ochranu. Poté, co jejich žádosti byly zamítnuty, však nastaly nové okolnosti, které zákonnou zástupkyni žalobce vedly k podání žádosti o mezinárodní ochranu za žalobce. L. K. je v současné době poslancem Vrchní rady a prezidentem Asociace podnikatelů Ukrajiny, tudíž má konexe po celé zemi. Pan N. zemřel na Ukrajině za podivných okolností. Jeho smrt nebyla nešťastnou náhodou, ale došlo k ní v souvislosti s problémy, jež pan N. a žalobcův otec měli s L. K. V případě návratu do země původu K. dostojí svým výhrůžkám. S ohledem na jeho konexe a i v justici rozšířenou korupci je zřejmé, že žalobci nebude státními orgány poskytnuta náležitá ochrana. Případným následkům by nezabránilo ani přestěhování do jiné části země původu.

[5] Důvody žalobcem uvedené jsou tedy pouze zdánlivě soukromého charakteru. V souvislosti s nedostatečnou ochranou státními orgány země původu žalobce splňuje též podmínky pro udělení humanitárního azylu. Naplněny jsou i podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Hrozící vážnou újmu je zde ublížení na zdraví či smrt ze strany vysoce postaveného ukrajinského politika, přičemž v zemi původu by žalobci nebyla z důvodu korupce poskytnuta ochrana.

[6] Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[7] Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

[8] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti, popř. její odmítnutí pro nepřijatelnost. Poznamenal, že žalobcův otec se starším sourozencem žalobce M. V. podali dne 5. 8. 2008 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž řízení o této žádosti bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu pro nepřipustnost žádosti dle § 10a písm. e) téhož zákona.

[9] Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[10] K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS (všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[11] V daném případě žalovaný stanovil skutkový stav tak, že důvodem podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany byly potíže jeho rodičů se soukromými osobami na Ukrajině (v případě žalobcova otce šlo o čistě osobní zájem muže, byť v současnosti

poslance, jenž právě kvůli žalobcovu otci přišel o peníze a mocenský post; v případě žalobcovy matky šlo o jejího bývalého manžela, který se jí chtěl pomstít kvůli rozvodu) a dále snaha o legalizaci pobytu v České republice, a uzavřel tedy, že žalobce neuvedl žádné okolnosti, které by svědčily jak jeho pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, tak hrozícímu nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu v zemi původu.

[12] Skutkově obdobnými případy, v nichž azylové důvody spočívaly v „pronásledování“ ze strany soukromých osob, se Nejvyšší správní soud již zabýval, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, rozsudek ze dne 2. 3. 2005, č. j. 4 Azs 271/2004 - 58, rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 92/2004 - 50, rozsudek ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 81/2006 - 85, či rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 5/2003 - 51.

[13] V této souvislosti byla předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu (lze uvést například rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 7/2003 - 60, či rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 5/2003 - 51) též otázka možnosti občanů domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů země původu a schopnosti těchto orgánů jim takovou ochranu poskytnout.

[14] Otázkou intenzity potíží se soukromými osobami ve vztahu k přičitatelnosti jednání těchto soukromých osob státním orgánům se pak kasační soud již dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 5. 10. 2006, č. j. 2 Azs 66/2006 - 52, publ. pod č. 1066/2007 Sb. NSS, rozsudku ze dne 2. 3. 2005, č. j. 4 Azs 271/2004 - 58, či v rozsudku ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004 - 41.

[15] Předmětem přezkumu před kasačním soudem byly též podmínky pro udělení doplňkové ochrany; lze uvést např. rozsudek ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008 - 57, rozsudek ze dne 11. 2. 2009, č. j. 1 Azs 107/2008 - 78, rozsudek ze dne 28. 7. 2009, č. j. 5 Azs 40/2009 - 74, a zejména rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 5/2003 - 51, vztahující se sice k překážkám vycestování, ale aplikovatelný i na institut doplňkové ochrany ve smyslu rozsudku ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Azs 30/2007 - 69.

[16] Námitky týkající se porušení povinnosti spolehlivého zjištění skutkového stavu žalovaným a nedostatečného soudního přezkumu postupu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu, pak byly již předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu, lze odkázat například na rozsudek ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, publ. pod č. 181/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, rozsudek ze dne 16. 5. 2004, č. j. 1 Azs 45/2004 - 47, nebo rozsudek ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 22/2004 - 42. V souzené věci přitom kasační soud shledal, že skutkový stav byl zjištěn řádně a přesně a důkazy, které si žalovaný opatřil, jsou pro posouzení daného případu dostačující.

[17] Námitku poukazující na splnění podmínek humanitárního azylu žalobce v řízení před krajským soudem neuplatnil, ač tak učinit mohl, jako taková je proto nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[18] Lze dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení městského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

[19] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[21] Žalobci byla ve věci ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.).

[22] Výše odměny ve vztahu k řízení o kasační stížnosti byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za jeden úkon právní služby spočívající v sepsu a podání doplnění kasační stížnosti ze dne 26. 3. 2009, a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 1 x 2100 Kč a 1 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 2400 Kč.

[23] Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2009

JUDr. Marie
Žiškova
předsedkyně senátu